Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. April 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIX.

Wydany i rozesłany dnia 30 Kwietnia 1855.

71.

Verordnung des Armee-Ober-Kommando vom 25. März 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 59, ausgegeben am 11. April 1855),

wirksam für alle Kronländer,

wodurch erklärt wird, daß die Artikel VIII und IX des, mit dem deutschen Bunde abgeschlossenen Deserteur-Kartels vom 10. Februar 1831 durch die, zwischen Oesterreich und Baiern unterm 4. und 17. Jänner 1852 (Nr. 37 des Reichs-Gesetzblattes) ausgewechselten Ministerial-Erklärungen nicht aufgehoben worden seien.

Aus Anlaß eines entstandenen Zweifels wird hiermit erklärt, daß durch die Ministerial-Erklärung vom 4. Jänner 1852 (Nr. 37 des Reichs-Gesetzblattes*), womit zwischen der königlich-baierischen und kaiserlich-österreichischen Regierung die gegenseitige Aufhebung des Rückersatzes der Kosten für jene Requisizionen festgesetzt wurde, welche ein Staat an den anderen in zivilgerichtlichen Angelegenheiten in Beziehung auf unvermögliche Parteien, sowie bei strafgerichtlichen oder polizeilichen Untersuchungen richtet, der Artikel VIII und IX des, mit sämmtlichen souverenen Fürsten und freien Städten des deutschen Bundes abgeschlossenen Deserteur-Kartels vom 10. Februar 1831 (Militär-Gesetzsammlung, 14. Jahrgang, Nr. 47, Seite 50) nicht aufgehoben worden sei.

In Abwesenheit Seiner kaiserlich-königlichen Hoheit des Herrn Erzherzogs:
Graf **Wratislaw** m. p.
Feldmarschall.

72.

Erlaß des Finanzministeriums vom 31. März 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 60, ausgegeben am 11. April 1855),

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend eine zeitweilige Zollermäßigung für einige Getreidegattungen und Hülsenfrüchte, dann Maismehl, bei der Einfuhr über die Zollämter Istriens und die quarnerischen Inseln.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 16. März 1855 zu gestatten geruht, daß der Eingangszoll von nachstehenden in den allgemeinen österreichischen Zolltarife vom 5. Dezember 1853, Abtheilung 10 unter b) und c) aufgeführten Gegenständen, als: Halbgetreide, Haide, Hirse, Mais (Kukuruß), Roggen, Bohnen, Erbsen, Linsen, Wicken, Zuckererbsen (Zizern), ferner Gerste, Malz und Hafer, endlich von den, unter der Tarifsabtheilung 12 begriffenen Gegenständen Mehl aus Mais bei der Einfuhr über die in Istrien und auf den quarnerischen Inseln bestehenden Zollämter während der Dauer von drei Jahren mit der Hälfte des tarifmäßigen Ausmaßes eingehoben werde.

Diese Allerhöchste Bewilligung hat mit dem sechzehnten Mai 1855 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes- Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1852, VII. Stück, Nr. 27, Seite 84.

71.

Rozporządzenie Naczelnéj Komendy Wojsk. z d. 25 Marca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, N. 59, wydana dnia 11 Kwietnia 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych

którém się oświadcza, iż artykuły VIII i IX kartelu o zbiegach wojskowych, zawartego ze związkiem niemieckim w dniu 10 Lutego 1831 nie zostały zniesione przez oświadczenia Ministeryalne, zamienione między Austryą i Bawaryą w dniu 4 i 17 Stycznia 1852 (N. 37 Dziennika Praw Państwa.)

Z powodu zaszłéj wątpliwości oświadcza się niniejszém, iż przez oświadczenie Ministeryalne z dnia 4 Stycznia 1852 r. (N. 37 Dziennika Praw Państwa *) mocą którego między Rządem Królewsko-Bawarskim i Cesarsko-Austryackim ustanowiono wzajemnie znieść zwrot kosztów za takie rekwizycye, które jedno Państwo do drugiego stósuje w sprawach cywilno sądowych względnie stron, nieposiadających majątku, tudzież w śledztwach karnych sądowych lub policyjnych, nie zostały zniesione Artykuły VIII i IX kartelu o zbiegach wojskowych, zawartego ze wszystkimi udzielnymi Monarchami i wolnemi miastami związku niemieckiego w dniu 10 Lutego 1831 r. (Zbiór ustaw wojskowych, rocznik 14, N. 47, strona 50).

W nieobecności Jego Cesarsko-Królewskiéj Wysokości Arcyksięcia Pana:
Hrabia **Wratislaw** m. p.
Feldmarszałek.

72.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31 Marca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, N 60, wydana dnia 11 Kwietnia 1855),

obowiązujące w krajach koronnych w powszechnym związku celnym objętych,

tyczące się czasowego zniżenia cła od niektórych gatunków zboża i owoców łuskowych, od mąki z kukurudzy, przy wprowadzaniu takowych przez urzędy celne Istryi i wyspy kwarneryjskie.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższém Postanowieniem z dnia 16 Marca 1855 pozwolić, iż cło wchodowe od przedmiotów następujących, wyszczególnionych w powszechnéj taryfie celnéj austryackiéj z dnia 5 Grudnia 1853 w oddziale 10, pod *b* i *c*, jako to: od półzboża, tatarki, prosa, kukurudzy, żyta, bobu, grochu, soczowicy, wyki, grochu cukrowego, ciecierzycy, tudzież jęczmienia, słodu i owsa, nakoniec od przedmiotów w oddziale taryfy 12 objętych pod nazwą mąka z kukurudzy przy wprowadzaniu tychże przez urzędy celne w Istryi i na wyspach kwarneryjskich położone pobieraném będzie w przeciągu lat trzech tylko w połowie ustanowionéj w taryfie miary.

Niniejsze Najwyższe pozwolenie wejdzie w wykonanie z dniem 16 Maja 1855 roku.

Baron de **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik praw krajowych i rządowych dla Galicyi z roku 1852, Część VII, N. 27, stronica 84.

73.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 3. April 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 61, ausgegeben am 11. April 1855),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch, nach Maßgabe der Allerhöchsten Entschließungen vom 14. September 1852, 10. Jänner und 29. Juli 1853 und vom 4. Februar 1855, die Behörden bestimmt werden, welchen vom Tage der Wirksamkeit der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 angefangen die Untersuchung und Bestrafung derjenigen Gesetzesübertretungen zukommt, welche nicht in dem Strafgesetze vom 27. Mai 1852 als strafbare Handlungen erklärt sind, und womit zugleich das dabei zu beobachtende Verfahren festgesetzt wird.

In Gemäßheit der §§. 48 und 58 des, mit den Allerhöchsten Entschließungen vom 14. September 1852 und 10. Jänner 1853 (Nr. 9 und 10 des Reichs-Gesetzblattes, Jahrgang 1853*) für die Bezirks- (Stuhlrichter-) Ämter festgesetzten Wirkungskreises des §. 9, der mit dem Allerhöchsten Patente vom 29. Juli 1853 sankzionirten Strafprozeß-Ordnung**), und der Allerhöchsten Entschließung vom 4. Februar 1855 verordnen die Ministerien des Innern und der Justiz und die oberste Polizeibehörde, wie folgt:

§. 1.

Von dem Tage angefangen, an welchem in jedem einzelnen Kronlande die, mit dem Patente vom 29. Juli 1853 kundgemachte Strafrozeß-Ordnung in Wirksamkeit treten wird, und in den Kronländern, in welchen diese Strafprozeß-Ordnung bereits in Wirksamkeit getreten ist, vom Tage der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung, gehört die Untersuchung und Bestrafung aller jener Gesetzesübertretungen, welche nicht durch das allgemeine Strafgesetz vom 27. Mai 1852 als strafbare Handlungen erklärt sind, und rücksichtlich welcher das Verfahren nicht durch besondere Vorschriften ausdrücklich anderen Behörden zugewiesen ist, zur politischen Geschäftsführung, und ist daher von dem hierzu berufenen Bezirksamte (Stuhlrichteramte, Distrikts-Kommissariate) des Bezirkes, wo die Übertretung begangen worden ist, und an Orten, wo die politische Geschäftsführung den Kommunal-Magistraten zugewiesen ist, von diesen zu pflegen.

§. 2.

In denjenigen Orten, wo landesfürstliche Polizeibehörden bestehen, kommt diesen die Untersuchung und Bestrafung der im §. 1 bezeichneten Übertretungen zu, in soweit sie die dem Wirkungskreise dieser Behörden zugewiesenen Zweige der Ortspolizei betreffen.

§. 3.

Das Verfahren wegen solchen Übertretungen hat sich in möglichst summarischer Weise auf die Erhebung der wesentlichen Umstände zu beschränken.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, Nr. 10 und 11, Seite 20 und 22.

**) Ebendaselbst XXXIV. Stück, Nr. 152, Seite 466.

73.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Najwyższéj Władzy Policyjnej, z d. 3 Kwietnia 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, N. 61, wydana dnia 11 Kwietnia 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego, na zasadzie Najwyższych Postanowień z dnia 14 Września 1852 r. 10 Stycznia i 29 Lipca 1853 i z 4 Lutego 1855 oznacza się władze, do których od dnia działania ustawy o procesie karnym z d. 29 Lipca 1853 należy śledztwo i ukaranie tych przestępstw prawa, które w ustawie karnéj z dnia 27 Maja 1852 nie są uznane za występki, oraz ustanawia się sposób postępowaniu w takich przypadkach.

Na zasadzie §§. 48 i 58 zakresu działania ustanowionego dla urzędów powiatowych (stolicowych) mocą Najwyższych Postanowień z d. 14 Września 1852 roku i 10 Stycznia 1853 r. (N. 9 i 10 Dziennika Praw Państwa z r. 1853 *) tudzież na mocy §. 9 ustawy o procesie karnym, usankcyonowanéj w Najwyższym Pantencie z dnia 29 Lipca 1853 **) i Najwyższego Postanowienia z d. 4 Lutego 1855 rozporządzają Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, oraz Najwyższa Władza policyjna jak następuje:

§. 1.

Zacząwszy od dnia, w którym w każdym pojedynczym kraju koronnym wejdzie w wykonanie ustawa o procesie karnym, ogłoszona Patentem z dnia 29 Lipca 1853 r., w krajach zaś koronnych, w których rzeczona ustawa o postępowaniu karném już jest zaprowadzoną, zacząwszy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia należeć będzie śledztwo i ukaranie wszelkich przestępstw prawa, które w powszechnéj księdze ustaw karnych z dnia 27 Maja 1852 r. nie są uznane za karygodne występki, i względnie których postępowanie nie jest wyraźnie przydzielonem innym władzom na mocy szczegółowych przepisów, do wydziału spraw politycznych, zaczém takowe przeprowadzone będzie przez urząd powiatowy (stolicowy, komisaryat dystryktowy) do tego powołany, tego okręgu, w którym przestępstwo popełnioném zostało, zaś przez magistraty komunalne tam, gdzie czynności polityczne im są przydzielone.

§. 2.

W tych miastach, w których zaprowadzone są władze policyjne Cesarskie, do nich należy śledztwo i ukaranie przestępstw w §. 1 wskazanych, o ile takowe się tyczą gałęzi policyi miejscowéj, wchodzących w zakres onychże władz.

§. 3.

Postępowanie w takich przestępstwach ograniczać się powinno, w sposobie jak można tylko sumarycznym, do wyśledzenia okoliczności istotnych.

---

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział pierwszy, N. 10 i 11, stronica 20 i 22.

**) Tamże Część XXXIV, N. 152, stronica 466.

In das darüber aufzunehmende Protokoll ist das geschöpfte Erkenntniß nebst der Begründung einzutragen und der Partei auf ihr Verlangen eine Abschrift des Erkenntnisses sammt Gründen mitzutheilen.

Gegen das gefällte Erkenntniß steht der Partei, wenn sie sich dadurch beschwert erachtet, der Rekurs an die höhere politische Behörde offen.

Der Rekurs in letzter Instanz ist, soweit er überhaupt gesetzlich zulässig ist, an das Ministerium des Innern zu richten, welches hierüber entscheidet.

In den Fällen, wo nach §. 2 die Untersuchung und Bestrafung in erster Instanz einer landesfürstlichen Polizeibehörde zusteht, hat diese Entscheidung des Ministeriums des Innern im Einvernehmen mit der obersten Polizeibehörde zu erfolgen. Der Rekurs muß binnen 24 Stunden nach Verkündigung des Erkenntnisses angemeldet, und binnen weiteren drei Tagen bei der ersten Instanz überreicht werden. Derselbe hemmt die Vollstreckung des Straferkenntnisses bis zur rechtskräftigen Entscheidung, in soferne nicht durch besondre Vorschriften etwas Anderes verordnet ist.

§. 4.

In soweit nicht durch besondere Gesetze für einzelne Übertretungen etwas Abweichendes angeordnet wird, hat die Untersuchung und Bestrafung wegen der im §. 1 bezeichneten Übertretungen ohne weitere Bedingung zu entfallen, wenn vom Zeitpunkte der begangenen Übertretung drei Monate verstrichen sind, ohne daß hierüber ein Verfahren eingeleitet worden ist.

§. 5.

Diese Verordnung soll auch auf alle vor dem Tage, an welchem sie in Wirksamkeit tritt, begangenen Übertretungen der im §. 1 bezeichneten Art, sowie auf alle an jenem Tage über derlei Übertretungen bereits anhängigen Untersuchungen in soferne Anwendung finden, als hinsichtlich derselben noch kein Erkenntniß in erster Instanz geschöpft worden ist. Diese anhängigen Untersuchungen sind daher an die nach der gegenwärtigen Verordnung zuständige Behörde zur Fortsetzung des Verfahrens abzutreten.

Rücksichtlich derjenigen anhängigen Untersuchungen aber, worüber vor dem bezeichneten Tage bereits ein Erkentniß in erster Instanz geschöpft wurde, ist das weitere Verfahren von den, nach den bisherigen Gesetzen darüber zuständigen höheren Behörden und nach den dafür bestehenden Vorschriften zu beendigen.

§. 6.

In soweit den politischen und Polizeibehörden schon dermalen die Untersuchung und Bestrafung von Gesetzesübertretungen vermöge besonderer Gesetze und Verordnungen zusteht, bleibt diese Kompetenz auch in den Kronländern, in welchen die gegenwärtige Verordnung nicht sogleich in Wirksamkeit tritt, unberührt.

§. 7.

Durch gegenwärtige Verordnung werden die Verordnungen vom 20. April 1854,

Do protokułu spisanego w tym przedmiocie, należy zamieścić orzeczenie, wydane wraz z uzasadnieniem, i stronie na żądanie wydać odpis orzeczenia wraz z powodami.

Przeciw wydanemu orzeczeniu, strona, mieniąca się być przez takowe pokrzywdzoną, otwartą ma drogę rekursu do wyższéj władzy politycznéj.

W ostatniéj instancyi rekurs, o ile w ogólności prawnie przypuszczonym być może, stósowany być powinien do Ministeryum Spraw Wewnętrznych, które w tym względzie rozstrzyga.

W przypadkach, w których stósownie do §. 2 śledztwo i ukaranie w pierwszéj instancyi należy do władzy policyjnéj Cesarskiéj, rozstrzygnienie takie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nastąpić winno w porozumieniu się z Najwyższą Władzą policyjną. Rekurs zapowiedziany być powinien w przeciągu 24 godzin po ogłoszeniu orzeczenia, podanym zaś w przeciągu dalszych dni trzech do piérwszéj instancyi. Rekurs zawiesza wykonanie orzeczenia karnego aż do rozstrzygnienia prawomocnego, o ile w szczegółowych przepisach co innego nie jest nakazaném.

§. 4.

O ile w ustawach szczegółowych na pojedyncze wykroczenia nie jest rozporządzone co innego, śledztwo i ukaranie przestępstw w §. 1 wskazanych, odpada bez wszelkiego dalszego warunku, jeżeli od chwili popełnionego wykroczenia trzy miesiące upłynęły, a oraz postępowanie takowe nie było wytoczoném.

§. 5.

Niniejsze rozporządzenie zastósowaném będzie do wszystkich przestępstw, wskazanych w §. 1 i popełnionych przed dniem, w którym takowe działać rozpocznie, tudzież do wszystkich śledztw, w owym dniu względnie takich przestępstw już wiszących, o tyle, o ile względnie takowych nie zostało wydaném orzeczenie w piérwszéj instancyi. Tak wiszące jeszcze śledztwa powinny być odstąpione do dalszego przeprowadzenia władzy, na mocy niniejszego rozporządzenia do tego właściwéj.

Co się zaś tyczy tych śledztw wiszących, w których przed dniem wyż wskazanym już zostało wydaném orzeczenie w piérwszéj instancyi, dalsze postępowanie ukończoném być powinno przez władze wyższe według ustaw dotychczasowych właściwe, tudzież według przepisów w téj mierze obowiązujących.

§. 6.

Jak dalece już obecnie śledztwo i ukaranie przestępstw prawa na mocy szczegółowych ustaw i rozporządzeń należy do władz politycznych i policyjnych, pozostaną te władze właściwemi co do tych czynności także w tych krajach koronnych, w których niniejsze rozporządzenie nie wejdzie natychmiast w wykonanie.

§. 7.

Przez niniejsze rozporządzenie, rozporządzenia z 20 Kwietnia 1854, N. 96.

Nr. 96 des Reichs-Gesetzblattes*), und bezüglich des lombardisch-venezianischen Königreiches vom 25. April 1854, Nr. 102 des Reichs-Gesetzblattes, in keiner Beziehung außer Kraft gesetzt.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Kempen** m. p. F.M.L.

74.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 3. April 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 62, ausgegeben am 11. April 1855),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

womit hinsichtlich der Polizeistunde nähere Bestimmungen getroffen werden.

Nachdem die bisherigen Bestimmungen über die Polizeistunde zu vielfältigen Zweifeln und zu einem ungleichartigen Verfahren Anlaß gegeben haben, so findet das Ministerium des Innern, im Einverständnisse mit dem Justizministerium und der obersten Polizeibehörde, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 4. Mai 1853 zu verordnen, wie folgt:

§. 1.

Zu einer bestimmten Stunde der Nacht müssen Gast- und Schanklokalitäten, sowie Kaffehhäuser, geschlossen werden, und es darf nach dieser Stunde Gästen weder der Zutritt zu denselben, noch das längere Verweilen daselbst gestattet werden.

Dieses Verbot findet jedoch in Einkehrwirthshäusern auf ankommende Reisende und Fuhrleute keine Anwendung.

Der Landeschef hat diese Stunde (Polizeistunde), mit Rücksicht auf die Landes- und Ortsverhältnisse, festzusetzen.

Es steht in dem Ermessen desselben, die Bestimmung hierüber für einzelne Gebietstheile oder Orte den untergeordneten Behörden zu überlassen.

§. 2.

Die Bewilligung zum Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, sowie der Kaffehhäuser über die Polizeistunde kann aus besonderen Gründen in Orten, wo sich eine landesfürstliche Polizeibehörde befindet, von dieser, und in anderen Orten von dem landesfürstlichen Bezirksamte (Stuhlrichteramte, Distriktskommissariate), und in soferne die politische Geschäftsführung an der Stelle der landesfürstlichen Bezirksbehörden einem Kommunal-Magistrate anvertraut ist, von diesem ertheilt werden.

Eine solche Erlaubniß ist in der Regel bloß von Fall zu Fall für einzelne Nächte und nur bei besonderen Verhältnissen für gewisse bestimmte Zeitabschnitte zu ertheilen.

Für diese Bewilligung ist zu Handen der Gemeindekasse für Armenzwecke eine Taxe zu entrichten, deren Betrag der Landeschef mittelst besonderer Vorschrift festzusetzen hat.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 103, Seite 267.

Dziennika Praw Państwa *), względnie Królestwa Lombardzko-Weneckiego zaś rozporządzenie z 25 Kwietnia 1854 r., N. 102 Dziennika Praw Państwa, bynajmniéj nie tracą swéj mocy.

Baron **Bach** m. p. Baron **Krauss** m. p. Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

74.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Najwyższéj Władzy Policyjnéj z d. 3 Kwienia 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XVIII., Nr. 62, wydana dnia 11 Kwietnia 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach Koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego.

którém pod względem godziny policyjnéj bliższe postanowienia wydane zostają.

Ponieważ dotychczasowe postanowienia o godzinie policyjnéj dały powód do mnogich wątpliwości i do postępowania niejednostajnego, dla tego Ministeryum Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości i Najwyższą Władzą policyjną w skutku Najwyższego Postanowienia z d. 4 Maja 1853 r. rozporządza jak następuje:

§. 1.

O pewnéj godzinie w nocy zamknięte być muszą lokalności gościn i szynków, jako téż kawiarnie, i po téj godzinie gościom ani wstępować do nich ani téż dłużéj w nich przebywać nie wolno.

Niniejszy zakaz nie ma zastósowania do przybywających podróżnych i furmanów w domach zajezdnych.

Naczelnik kraju winien oznaczyć tę godzinę z uwagą na stosunki krajowe i miejscowe.

Wolno mu jest w szczegółowych okolicach lub miejscach polecić władzom niższém oznaczenie onéjże.

§. 2.

Pozwolenie trzymania otworem gościn i szynkowni jako téż kawiarń po za godzinę policyjną, udzielać może z szczególnych powodów władza policyjna Cesarska, w miejscach, gdzie się takowa znajduje, w innych miejscach zaś urząd powiatowy (stolicowy, komisaryat dystryktowy) Cesarski; tam zaś gdzie czynność polityczna w miejsce władzy powiatowéj Cesarskiéj, poruczoną jest magistratowi komunalnemu, tenże magistrat.

Podobne pozwolenie udzieloném być może w powszechności tylko w szczegółowych przypadkach na pojedyncze nocy, i tylko przy zachodzących sczególnych przypadkach na pewne oznaczone okresy czasu.

Za takowe pozwolenie składaną będzie do rąk kasy gminnéj na rzecz ubogich taksa, któréj kwotę naczelnik kraju w osobnym przepisie oznaczy.

---

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział pierwszy, część XXV, Nr. 103, stronica 267.

§. 3.

Werden Gast- und Schanklokalitäten oder Kaffehhäuser über die festgesetzte oder nach §. 2 erweiterte Polizeistunde offen gehalten, oder werden sie zwar nach dieser Stunde versperrt, wird aber dennoch Gästen der Zutritt dahin oder das längere Verweilen in denselben gestattet, so sind die Inhaber derselben nach der kaiserlichen Verordnung vom 20. April 1854 (Nr. 96 des Reichs-Gesetz-Blattes *), und bezüglich des lombardisch-venezianischen Königreiches nach der Verordnung vom 25. April 1854 (Nr. 102 des Reichs-Gesetz-Blattes), zu behandeln.

§. 4.

Die Sicherheitsorgane haben bei wahrgenommenen Übertretungen dieser Vorschrift zunächst den dafür verantwortlichen Inhaber des Gast-, Schank- oder Kaffehhauses an die Erfüllung seiner Pflicht zu erinnern.

Bleibt diese Erinnerung selbst nach Verlauf einiger Zeit fruchtlos, so sind jene Gäste, welche über die von den Sicherheitsorganen an sie unmittelbar gemachte Aufforderung sich nicht entfernen, hierzu zu verhalten, und unterliegen, in soferne nicht eine durch das allgemeine Strafgesetz verpönte Handlung mitunterläuft, der Behandlung und Ahndung nach den im §. 3 bezogenen Verordnungen.

§. 5.

Die Untersuchung und Bestrafung der Übertretungen der gegenwärtigen Vorschrift steht den im §. 2 genannten Behörden zu.

In Betreff des Verfahrens, des Rekurses und der Verjährung gelten die Bestimmungen der §§. 3 und 4 der gleichzeitig erlassenen Verordnung vom 3. April 1855, Nr. 61 des Reichs-Gesetz-Blattes **).

Freiherr von **Bach** m. p. Feiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Kempen** m. p. F. M. L.

75.

Verordnung des Justizministeriums vom 6. April 1855,

über den Zeitpunkt des Beginnes der Wirksamkeit des neu organisirten böhmischen Oberlandesgerichtes und der Oberstaatsanwaltschaft in Prag, der reinen Justizbehörden erster Instanz und der Staatsanwaltschaft in Böhmen, sowie der, mit der neuen Gerichtsorganisirung in Verbindung stehenden Gesetze.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 63, ausgegeben am 11. April 1855.

76.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. April 1855,

womit die Bestellung von vier Finanzbezirks-Direkzionen für das Amtsgebiet der Kaschauer Finanz-Landesdirekzions-Abtheilung und deren Standorte, dann die Aufstellung neu zu errichtender Sammlungskassen für jede der beiden neuen Bezirksbehörden zu Eperies und Munkacs kundgemacht und der Zeitpunkt der Aktivirung der Finanzbezirks-Direkzionen zu Eperies und Munkacs auf den 30. April 1855 festgesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 64, ausgegeben am 11. April 1855.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 103, Seite 267

**) Siehe oben unter Nr. 73.

§. 3.

Jeżeli gościny lub szynkownie albo kawiarnie trzymane będą otworem nad godzinę policyjną, oznaczoną lub stósownie do §. 2 przedłużoną; lub jeżeli wprawdzie po téj godzinie zamknięte zostaną, jednakże gościom wstęp do nich lub dłuższe w nich przebywanie pozwoloném będzie, właściciele takowych podlegają postępowaniu przepisanemu w Rozporządzeniu Cesarskiém z d. 20 Kwietnia 1854 (N. 96 Dziennika Praw Państwa *), zaś w Królestwie Lombardzko-Weneckiém według rozporządzenia z 25 Kwietnia 1854 (N. 102 Dziennika Praw Państwa).

§. 4.

Organa bezpieczeństwa winny są, gdy spostrzegą przekroczenie niniejszego przepisu, napomnieć najpiérwéj odpowiedzialnego za to właściciela gościny, szynkowni lub kawiarni o dopełnienie obowiązku swego.

Jeżeli to upomnienie nawet po upływie jakiegoś czasu bez skutku zostanie, natenczas należy tych gości którzy po wezwaniu ze strony organów bezpieczeństwa do nich uczynionėm, nie oddalą się, zmusić do tego, i takowi podlegają postępowaniu i karze według przepisów w §. 3 wspomnionych, jeżeli oprócz tego nie zachodzi uczynek, zakazany na mocy powszechnych ustaw karnych.

§. 5.

Śledztwo i ukaranie przekroczeń niniejszego przepisu należy do władz w §. 2 wspomnionych.

Co się tyczy postępowania, rekursu i przedawnienia, obowiązują przepisy §§. 3 i 4 równocześnie wydanego rozporządzenia z dnia 3 Kwietnia 1855 roku N. 61 Dziennika Praw Państwa **).

Baron **Bach** m. p. Baron **Kraus** m. p. Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 6 Kwietnia 1855,

w przedmiocie oznaczenia czasu, w którym rozpoczna czynnoćci swoje nowo uorganizowany sad krajowy wyższy i nadprokuratorstwo rządowe w Pradze, tudzież władze sądowe czyste piérwszéj instancyi i prokuratorstwo rządowe w Czechach, i rozpocznie się moc obowiązująca ustaw zostających w związku z nową organizacyą sądową.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, N. 63, wydaną dnia 11 Kwietnia 1855.

76.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 6 Kwietnia 1855,

mocą którego ogłasza się ustanowienie cztérech dyrekcyj powiatowych skarbu w okręgu urzędowym oddziału dyrekcyi skarbowéj krajowéj koszyckiéj, i stanowisk onychże, tudzież ustanowienie nowo-utworzyć się mających kas zbiorowych dla każdéj z dwóch nowych władz powiatowych w Eperyes (Preszowie) i Munkaczu, jako też oznacza się, iż dyrekcye powiatowe skarbowe w Eperyes (Preszowie) i Munkaczu z dniem 30 Kwietnia 1855 rozpoczną działanie swoje.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część, XVIII, N. 64, wydaną dnia 11 Kwietnia 1855.

---

*) Dziennik Rzadowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział piérwszy, Część XXV, N. 103, stronica 267.

**) Obacz powyżéj pod N. 73.